P II
0646

SCENA și ECRANUL

an. 200. 172, FEBRUARIE 1957 Nr. 3

La Teatrul Național „I. L. Caragiale"

Blestemațele fantome

Apariție cutremurătoare în 3 acte de Eduardo de Filippo

Simona Bondoc — Maria și Ion Iancovescu — Pasquale Lojacono — și

Ion Iancovescu — Pasquale Lojacono — și Gr. Vasiliu Birlic — Portarul Rafaele.

COPERTA I: IOANA BULCĂ - DIACONESCU (ANA) și CONSTANTIN CODR (GHIȚĂ) în NOUL FILM ROMÎNESC „MOARA CU NOROC".

FURTUNA

Feerie în 5 acte de W. Shakespeare.

Anul 1610. Amatorii de ştiri şi fapte senzaţionale din Londra trăiau zile memorabile. O ştire sosită tocmai din îndepărtatele ţinuturi ale Virginiei iscase vîlvă şi curiozitate, ba mai mult, determinase o serie de oameni, meşteri în ale scrisului, să publice relatări care exaltau imaginaţia cetăţeanului simplu, vorbindu-i despre un naufragiu cumplit, insule misterioase şi miracole nemaiîntîlnite încă în istoria navigaţiei.

Ce se întîmplase de fapt?

Cu un an înainte — în vara anului 1609 — o flotă numeroasă părăsise Anglia, sub comanda lui Sir George Somers, îndreptîndu-se spre Virginia. In largul oceanului, în preajma Indiilor Vestice, flota fu surprinsă de o puternică furtună, care avarie vasele şi puse în primejdie viaţa a sute şi sute de navigatori. Dar soarta cea mai cumplită o avu chiar vasul amiral „Sea-Venture“ (Aventură pe mare), care fu tîrît de furtună spre coastele insulelor — pe atunci încă necunoscute — Bermude.

Şi vreme de aproape un an, nimeni nu a mai putut afla nimic despre cei dispăruţi.

Intre timp, navigatorii de pe vasul amiral — socotiţi de multă vreme pierduţi — trăiau undeva, pe una din insulele arhipelagului Bermude, risipite în largul Oceanului, peripeţii de neuitat. Intre altele, încercînd o ultimă posibilitate de a se salva, ei se îmbarcară pe două bărci, cioplite grosolan în stejar, şi porniră pe ape la întîmplare. Spre uimirea tuturor, încercarea aceasta disperată izbuti, şi curînd ei debarcară te-

W. SHAKESPEARE

feri, chiar în Virginia, acolo unde iniţial trebuiau să ajungă.

E lesne de înţeles ce vîlvă a stîrnit această nemaipomenită întîmplare în rîndurile unor oameni atît de pasionaţi pentru navigaţie cum erau englezii epocii respective. Condeie celebre ca cele ale

P.e. 200.172

BIBLIOTECA ACADEMIEI

ION MANOLESCU . EVA PATRAȘCANU CONST. BĂRBULESCU

lui Jourdain și Gats porniră să facă cunoscute londonezilor episoadele acestei epopei demne de legendă, înflorind și îmbogățind peripețiile norocoșilor navigatori.

Și este și mai lesne de înțeles de ce interes s-au bucurat aceste relatări, dacă William Shakespeare însuși — care în acel an se retrăsese la Stratford, cu gîndul de a renunța la viața publică — le-a folosit într-una din ultimele și cele mai vestite lucrări dramatice ale sale, feeria „Furtuna".

Dar, dacă întîmplarea pomenită lămurește sursa din care Shakespeare a împrumutat o seamă din detaliile acțiunii, faptul acesta nu umbrește cu nimic umanitatea acestei lucrări de maturitate a marelui dramaturg. Dintr-un simplu fapt divers, ea a devenit o feerie fermecătoare, în care bogăția, diversitatea acțiunii, forța pasiunilor se împletesc cu efecte magice și supranaturale, care exaltă fantezia spectatorului și capacitatea acestuia de a valorifica un text plin de aluzii și de subtilități.

Povestea bătrînului mag Prospero, duce al Milanului, ar putea umple pagini, după cum ar putea fi cuprinsă în cîteva rînduri. Este povestea simplă, emoționantă a unui om studios, luminat, generos, care cade victimă uneltirilor mîrșave. Scăpat de la moarte numai datorită omeniei și cinstei bătrînului consilier Gonzalo, Prospero debarcă pe o insulă necunoscută împreună cu fiica sa, Miranda. Profundele sale cunoștințe despre natură îl fac să devină aici nu numai stăpînul insulei și a bogățiilor ei, dar și al spiritelor supranaturale care o locuiesc.

Ani în șir, Prospero și Miranda vor locui pe insula necunoscută, bucurîndu-se de libertate, de tihnă. Dar iată că în clipa cînd se așteptau mai puțin la vești din țara care-i alungase, în largul mării apar corăbii, venind chiar de la Milan. Aflînd că pe aceste corăbii se află tocmai fratele său Antonio, uzurpatorul, împreună cu regele Neapolului, Alonso, Prospero izbutește, cu ajutorul spiridușului Ariel, să provoace o furtună, care împinge corăbiile către țărmul insulei.

Din această clipă încep acele

MARCEL ANGHELESCU ILEANA IORDACHE ION IANCOVESCU

peripeții, care vor avea ca urmare demascarea necruțătoare a lui Antonio și întoarcerea lui Prospero și a fiicei sale în ducatul Milanului.

Dacă, aparent, peripețiile și acțiunea „Furtunei" dau impresia unei spumoase și dantelate împletiri de situații comice, în esență ele nu fac decît să exprime — cu mijloace dramatice, atingînd un adevărat apogeu — viziunea grandioasă a poetului despre lume: încrederea sa puternică, neștirbită în izbînda gîndirii umane care călăuzește forțele progresului social. Comentînd această piesă de maturitate a lui Shakespeare, criticii sovietici au subliniat adeseori faptul că puterea aparent magică a lui Prospero reprezintă de fapt credința în victoria celor mai înalte preocupări și însușiri omenești asupra instinctelor primare, retrograde. Mai mult, ea consacră capacitatea spiritului și inteligenței umane de a triumfa asupra forțelor naturii, de a le supune și domina.

Pe aceeași linie a viziunii unei lumi mai bune și mai frumoase decît cea a trecutului se situează crearea personajelor Miranda și Ferdinand. Insuflețiți de dragoste, generoși, luminați, cei doi tineri sînt anume parcă creați pentru a întemeia o societate omenească nouă, plină de aspirații către moralitate și fericire.

Reprezentarea feeriei „Furtuna" de către primul teatru al țării — Teatrul Național „I. L. Caragiale" — prilejuiește spectatorilor capitalei o nouă întîlnire cu acest inegalat dramaturg al tuturor timpurilor, căruia Eminescu îi adresa cîndva aceste versuri înflăcărate:

„Ca Dumnezeu te-arăți în mii de fețe
Și-nveți ce-un ev nu poate să te-nvețe.
. . . . . .
Tu mi-ai deschis a ochilor lumină,
M-ai învățat ca lumea s-o citesc".

Teatrul Național „I. L. Caragiale"

Beate Fredanov (Eliza), Tantzi Cocea (Ruxandra) şi Nicolae Mavrodin (Radu).

Tantzi Cocea în rolul Ruxandra

Domnişoara Macri cea mică (Leny Caler)

Teatrul Municipal

TREI generații

Piesă în 3 acte
de Lucia Demetrius

Fory Etterlé în rolul Chiril →

Marietta Rareș (Sultana), Tantzi Cocea (Ruxandra), Ștefan Ciobotărașu (Ioniță) Fory Etterlé (Chiril) și Benedict Dabija (Ilie).

DON GIL DE CIORAP VERDE

Comedie în 3 acte
de Tirso de Molina

Ciudat nume... Don Gill de ciorap verde... Ne incită curiozitatea. Am vrea să-l cunoaştem mai îndeaproape.

Dar poate că mai întîi ar trebui să-i cunoaştem „familia", căci aşa se cuvine. Adică în cazul de faţă pe „tatăl" cavalerului, adică pe Tirso de Molina. Să vă destăinuim un secret, — secret care s-a descoperit chiar în secolul XIX. Dramaturgul, poetul Tirso de Molina şi părintele Gabriel Tellez din ordinul Morei, sînt una şi aceiaşi persoană. După cum probabil aţi ghicit şi dumneavoastră, mai ales ţinînd seama de numele „copilului" (Don Gill) acest preot-dramaturg era spaniol. S-a născut în 1571 la Madrid, deci a fost contemporan cu Lope de Vega. Tirso de Molina a lăsat posterităţii un număr mult mai mic de piese de teatru (aproximativ vre-o 300) în comparaţie cu marele lui contemporan, care a scris peste 2.000 — dar strălucirea stilului, limba bogată, originalitatea personajelor, mai ales a celor feminine, situaţiile atît de neprevăzute, dar mai cu seamă umorul autentic, pe care îl găsim în opera lui, i-au adus preţuirea de-a lungul veacurilor, pînă în zilele noastre.

Dar Tirso de Molina n-a fost numai un „poet comic" titlu care i s-a dat în decursul vieţii sale; a fost un creator care a ştiut să pătrundă adevărul epocii, a societăţii în care a trăit. Personajele lui strălucitoare şi nobile,

nu-şi apără atît de mult onoarea şi dreptatea, cît mai ales averea şi dorinţa lor de parvenire cu orice preţ.

Don Gill eroul nostru, cavalerul nostru, nu-şi apără nici onoarea, nici virtutea. Işi apără — ei da, îşi apără: *Dragostea.* L-a părăsit desigur iubita lui, veţi spune dumneavoastră. Da, l-a părăsit... iubitul... Ei. Ştiu, nu mai înţelegeţi nimic.

Nu ne miră, chiar şi bietul Caramanchel servitorul lui... adică al ei... se întreabă disperat, la un moment dat, dacă e bărbat, femeie, sau poate chiar nălucă!...

Ceea ce e şi mai grav e că pînă la urmă săracul Caramanchel nu mai ştie cîţi Don Gill sînt, fiindcă în faţa ochilor săi îngroziţi se perindă patru, şi culmea — toţi sînt cu „ciorap verde"!

Totuşi unul e cel adevărat, stăpînul lui, dar care?

Mult mai de compătimit sînt însă frumoasele Dona Ines şi Dona Clara, care îl iubesc cu disperare pe „adevăratul" don Gill.

Dar Don Gill, el oare pe cine iubeşte? Nu veţi ghici. E foarte simplu şi totuşi cît de complicat: pe Don Gill! — care de fapt nu e Don Gill ci Don Martin. Şi acest don Martin zis şi Don Gill a părăsit-o pe fermecătoarea Dona Juana — şi de aici au început toate încurcăturile şi tragice şi comice.

Dece a părăsit-o, cînd Dona Juana era fermecătoare, şi se iubeau?

Răspunsul ni-l dă chiar don Martin. „Toate nenorocirile care s-au întîmplat sînt numai roadele neţărmuritei dorinţi de bani şi putere, ale tatălui meu".

Aţi înţeles desigur, Dona Juana era săracă şi Dona Ines bogată...

Dar Dona Juana după ce a fost părăsită de iubitul ei, nu s-a dus la mănăstire, cum se cuvenea în acele timpuri, şi cum a crezut de altfel şi Don Martin, ci — cu îndrăzneală, inteligenţă şi nebănuită inventivitate — a venit la Madrid, ca să-şi recucerească bărbatul, dragostea!

Dacă a reuşit sau nu, Dona Juana, sau Don Gill de ciorap verde, aceasta veţi vedea în curînd pe scena Teatrului Municipal, în regia lui Mihai Paxino.

Schiţe de costume:
Mircea Marosin

Ulița fericirii

piesă în 4 acte (9 tablouri) de I. Prințev

Zilele furtunoase, pline de glorie ale revoluției, zile în care cei mai buni fii ai Rusiei porneau să apere cu arma în mînă puterea sovietică împotriva intervenționiștilor și a gărzilor albe. Zile în care, în spatele frontului, bătălia pentru victoria revoluției era tot atît de aprigă, tot atît de înflăcărată.

Și aici, pe străduța aceasta dintr-o mahala a Petrogradului se vădesc semnele acestei lupte. Ea poartă un nume frumos: „Ulița fericirii". Dar, de la un capăt la altul, e locuită de oameni sărmani, nevoiași, muncitori în fabricile și uzinele orașului. Oameni care, în ciuda restricțiilor și a lipsurilor împărțind frățește rația de pîine neîndestulătoare, s-au angajat cu tot sufletul în marea luptă pentru revoluție. Dintr-una din căsuțele modeste, sărăcăcioase ale acestei uliți vin eroii cu care ne vom întîlni în piesa lui Prințev: Zaicenco, comunistul plin de hotărîre și pasiune; Kolivanov, viteazul comsomolist; Barabas, tînărul veșnic pus pe harță ,dar plin de înflăcărare și devotament pentru cauza revoluției, îndărătnicul dar curajosul țăran, Feodor Rudii, visătorul Cijik, blînda și iubitoarea Glașa, Kuzma, cel care dorește să devină mecanic cu orice preț.

Suzana Holban și Ion Miinea

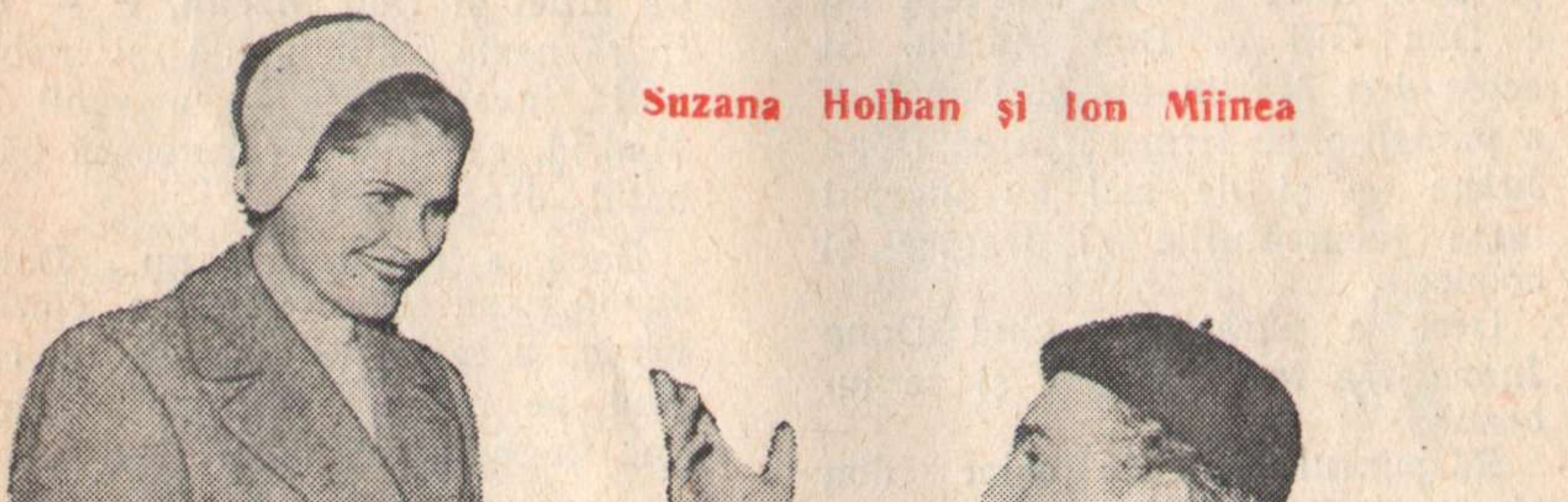

Aurel Cioranu, Tatiana Popa, Jeana Gorea şi Alexandru Lungu

Dorinţa înflăcărată de a munci şi de a ajuta frontul îi va purta pe toţi aceşti eroi departe de „Uliţa fericirii“, aruncîndu-i în vîltoarea Petrogradului. La chemarea partidului, ei pornesc la acţiune pentru înfiinţarea Uniunii Tineretului Muncitor. In acelaşi timp, încep munca într-una din uzinele oraşului, care lucrează pentru aprovizionarea cu blindate a frontului.

Dar la Petrograd — ca şi aiurea — duşmanul continuă să lovească din umbră revoluţia. Reţelele organizaţiilor contrarevoluţionare duc sus, foarte sus, pînă la sovietul orăşenesc, unde s-a strecurat trădătorul Zabloţki. Acţiunile acestuia — iniţiate de spionii puterilor intervenţioniste — tind pe de o parte la dezorganizarea producţiei pentru front, pe de altă parte la scindarea mişcării tineretului muncitor.

Un fost student, Stulţov, este folosit pentru momirea tineretului şi îndepărtarea lui de la adevăratele sale îndatoriri şi interese. Mai mult, casa acestuia foloseşte bandei de duşmani ca loc de întîlnire şi depozit de armament. Aici, facem cunoştinţă şi cu Pavlov, sabotorul care a căpătat sarcina de a pătrunde în atelierul mecanic unde lucrează cei de pe „Uliţa fericirii“. Odată cu Pavlov, în atelier pătrunde şi dezorganizarea muncii, sabotarea sistematică a producţiei pentru front. Tînărul şi inimosul Cijik este prima victimă a acestui duşman înverşunat şi înrăit. Asasinarea lui este o dureroasă lovitură pentru prietenii şi tovarăşii săi. In curînd însă, banda duşmanilor, în frunte cu Zabloţki, este prinsă datorită lui Feodor şi Kuzma. Iar tinerii de pe „Uliţa fericirii“ vor porni spre front pentru a apăra Petrogradul de înaintarea trupelor albe şi pentru a apăra astfel dreptul la fericire al tineretului sovietic.

Piesa lui I. Prinţev, — a cărei ecranizare rulează tocmai în cinematografele din capitală — adaugă o nouă şi glorioasă pagină la marea carte a literaturii despre Revoluţia din Octombrie. Eroii ei îmbogăţesc galeria chipurilor de luptători din dramaturgia sovietică, cu figurile unor tineri neînfricaţi, plini de devotament şi încredere în cauza măreaţă a poporului sovietic, în cauza revoluţiei.

Studioul actorului de film „C. Nottara“

ÎMPĂRĂȚIA OGLINZILOR STRÎMBE

Piesă în 3 acte (8 tablouri) de V. Gubarev și V. Uspenski.

Ce-ați zice dacă întrebînd pe cineva: „Vă rog, unde are loc repetiția?“ v-ar răspunde:

— Ep ănecs.

Ei bine, nouă așa ni s-a răspuns. Străbăteam unul din culoarele Teatrului Tineretului, în căutarea colectivului care repetă noua piesă pentru copii și tineret, „Împărăția oglinzilor strîmbe“ — de V. Gubarev și V. Uspensky, și vă închipuiți că răspunsul acesta nu ne-a dumirit prea mult. Așa că am insistat:

— Sînteți sigură?

— Rugised, ed oloca niv!

Cred că graba noastră de a ne depărta a fost atît de... spontană, încît e greu de spus cum și pe unde am ajuns totuși în sală. Gîfîind, ne-am oprit în fața celor doi regizori ai spectacolului A. Ciprian și G. Marcovici cărora le-am istorisit întreaga pățanie. Spre uimirea noastră însă, nu păreau de loc impresionați.

— V-ați întîlnit cu Olea ,s-a lămurit rapid G. Marcovici. Mai bine zis cu Aelo! a intervenit A. Ciprian.

— Cum vine asta „mai bine zis“?

— Păi, e tot una!

Și pe semne pe fețele noastre nedumerirea era atît de mare încît cei doi regizori ne-au invitat cu un singur gest:

— Priviți! — și ne-au arătat scena.

Am privit. Am văzut-o de îndată pe Olea. Dar cînd Olea s-a așezat în fața oglinzii am văzut-o și pe Aelo. Vedeți ce simplu e? (Citiți și răspunsurile primite de noi tot în acest fel și o să înțelegeți).

Teatrul Tineretului

Să nu credeți însă că Olea noastră stă în fața oglinzii, doar așa de dragul de a face tot felul de șotii, răsturnînd cuvintele. Ea o așteaptă pe Aelo, imaginea ei din oglindă — pentru ca împreună să pornească într-o călătorie care le va duce într-o țară de basm: „Impărăția oglinzilor strîmbe". O țară în care un împărat hapsîn și doi sfetnici din cale-afară de răi și neomenoși domnesc și huzuresc cu ajutorul oglinzilor care-i înșeală, pe oameni. Sărăcia cea mai lucie, pare bogăție și îndestulare, privită în aceste oglinzi. In apele lor înșelătoare, chipurile supte ale oamenilor flămînzi apar rotofeie și frumoase, zdrențele par hlamide, cocioabele par adevărate palate...

De oglinzi drepte n-au nevoie cîrmuitorii acestei țări. Iar dacă vre-unul din supușii umili ai împăratului se-ncumetă să meșterească o astfel de oglindă, pedeapsa cea mai cumplită îl așteaptă în Turnul Morții.

Prin cîte peripeții trec Olea și Aelo în această țară! La fiecare pas primejdiile le pîndesc, la fiecare colț sînt cît pe aci să cadă în mîinile oștenilor împăratului. Și, urmărindu-le cu atenție, ne dumirim iute că de vină pentru acestea toate, pare să fie numai Aelo și deci... da, da! chiar Olea: e vorbăreață, comodă, nu se grăbește să sară în ajutorul cuiva, e lacomă și lipsită de respect pentru cei mai bătrîni. Și dacă acasă toate aceste cusururi i se par neînsemnate, aici — în țara „oglinzilor strîmbe" — în împrejurări grele, ele îi pun nenumărate piedici în drum.

Pînă la urmă însă... vedeți, Aelo ne face semn din oglindă să ne oprim aici, să nu vă spunem ce se va întîmpla mai departe.

— Dece, Aelo? o întrebăm noi.

— El mecaf o ăzirprus! ne răspundea ea și zîmbește șireată.

Ați înțeles ce-a vrut să spună, nu-i așa?

(„Le facem o surpriză!").

Studioul actorului de film

„C. Nottara“

CAUȚIUNEA

Piesă în 3 acte de Hans Lucke

Eugenia Bădulescu (D-na Deshilds) și Titus Lapteș (Steve Deshilds).

Eugenia Bădulescu (D-na Deshilds) și Chiril Economu (Mr. Adamo).

Colea Răutu (Ion Sorcovă), Mircea Cruceanu (Luca) şi Ileana Codarcea (Nastasia).

Teatrul Muncitoresc
C. F. R.

Domnişoara NASTASIA

Comedie tragică în 3 acte
de G. M. Zamfirescu

Marga Anghelescu
(Nastasia)

Nicola Filacuridi — Pinkerton și
Kaoru Yachigusa — Cio-Cio-San

CIO-CIO SAN

Duioasa și dureroasa poveste de dragoste a micuței japoneze Cio-Cio-San cu locotenentul de marină Finkerton este — datorită minunatei opere a compozitorului italian Giacomo Puccini — destul de cunoscută spectatorilor din țara noastră.

Iată de ce filmul „Cio-Cio-San" — o producție a studiourilor cinematografice italo-japoneze, — care e de fapt transpunerea pe ecran a valoroasei opere, stîrnește deopotrivă interesul și prețuirea atît a iubitorilor de film cît și a melomanilor.

Filmul acesta, care va rula în curînd pe ecranele Capitalei, a fost realizat sub conducerea popularului regizor italian Carmine Gallone, cu concursul soliștilor, al orchestrei și al corului operei din Roma. De asemenea, și-a mai dat concursul și celebrul balet japonez „Takarazuka".

Mi-e SETE

Spania anului 1936. Pe dinaintea ochilor noștri se perindă evenimentele zguduitoare care au alcătuit una din paginile cele mai dureroase din istoria zbuciumatului popor spaniol.

Soarele fierbinte de vară își revarsă necruțător șuvoaiele de flăcări pe ogoarele uscate, fărămițate și pustiite ale milioanelor de țărani exploatați. Stăpînii holdelor, ai uneltelor, ai apei, sînt moșierii, „granzii" nepăsători în fața suferințelor plugarilor în zdrențe, înfometați și chinuiți. Printre aceștia îl întîlnim și pe tînărul Pablo care nu mai poate îndura mizeria și oprimarea.

In acest timp Don Machado, proprietarul hambarelor și al stăvilarelor de apă huzurește în conacul său, punînd la cale nesfîrșite ospețe. Ajuns în pragul disperării, Pablo se hotărăște să salveze ogoarele amenințate de secetă înlăturînd stăvilarele lui Don Machado și dînd drumul apelor.

Ne aflăm în anul cînd Frontul Popular repurtează o însemnată victorie în alegeri. Guvernul popular spaniol hotărăște democratizarea țării, desființarea monopolului apei de către „granzi".

Dar moșierii mai au încă în mînă pămînturile și apa țării. Ajutați de fasciști, de toți dușmanii democrației, ai libertății și fericirii popoarelor ei pornesc războiul împotriva orînduirii democratice spaniole, împotriva poporului muncitor. Pe fondul acestor întîmplări continuă să se desfășoare povestea lui Pablo, a tovarășilor lui de luptă și idealuri, a iubitei lui, Magdalena, ucisă în focul războiului civil. Pablo nu învinge. El înțelege însă că va veni o zi cînd milioanele de Pablo vor schimba nedreapta și sîngeroasa orînduire și vor clădi o Spanie liberă și fericită.

AM FOST MAI ÎNAINTE

Noua producție a studiourilor cinematografice jugoslave zugrăvește un fragment din lupta partizanilor jugoslavi, împotriva cotropitorilor hitleriști, pentru dezrobirea țării.

Sîntem în zorii zilei de 18 noiembrie 1941, în plin război. In clipa în care Staminei, o vitează partizană, i se încredințează misiunea de a-l găsi pe Milan luptătorul rănit, ascuns undeva într-unul din orașele Jugoslaviei, se anunță oficial că întreaga circulație este suspendată.

Staminei i se atrage atenția că sarcina pe care și-o asumă este din cele mai periculoase. E posibil — i se spune — ca împotriva ei să se fi lansat un mandat de arestare, să i se fi afișat fotografia pe străzile orașelor, să fie urmărită, prinsă, torturată și condamnată. La fiecare pas o pîndește moartea... Totuși, Milan trebuie găsit, îngrijit, însănătoșit, pentru ca apoi să treacă pe teritoriul liber.

Urmărind acțiunea filmului, trecem împreună cu Stamina prin numeroase și emoționante peripetii.

De aci mai departe, dragi spectatori, vă lăsăm să urmăriți singuri lupta grea și plină de sacrificii pe care o desfășoară curajoasa partizană.

„Mi-e sete" este un film dramatic, realizat în studiourile germane „Defa" din Berlin de către cunoscutul regizor Karl Paryla.

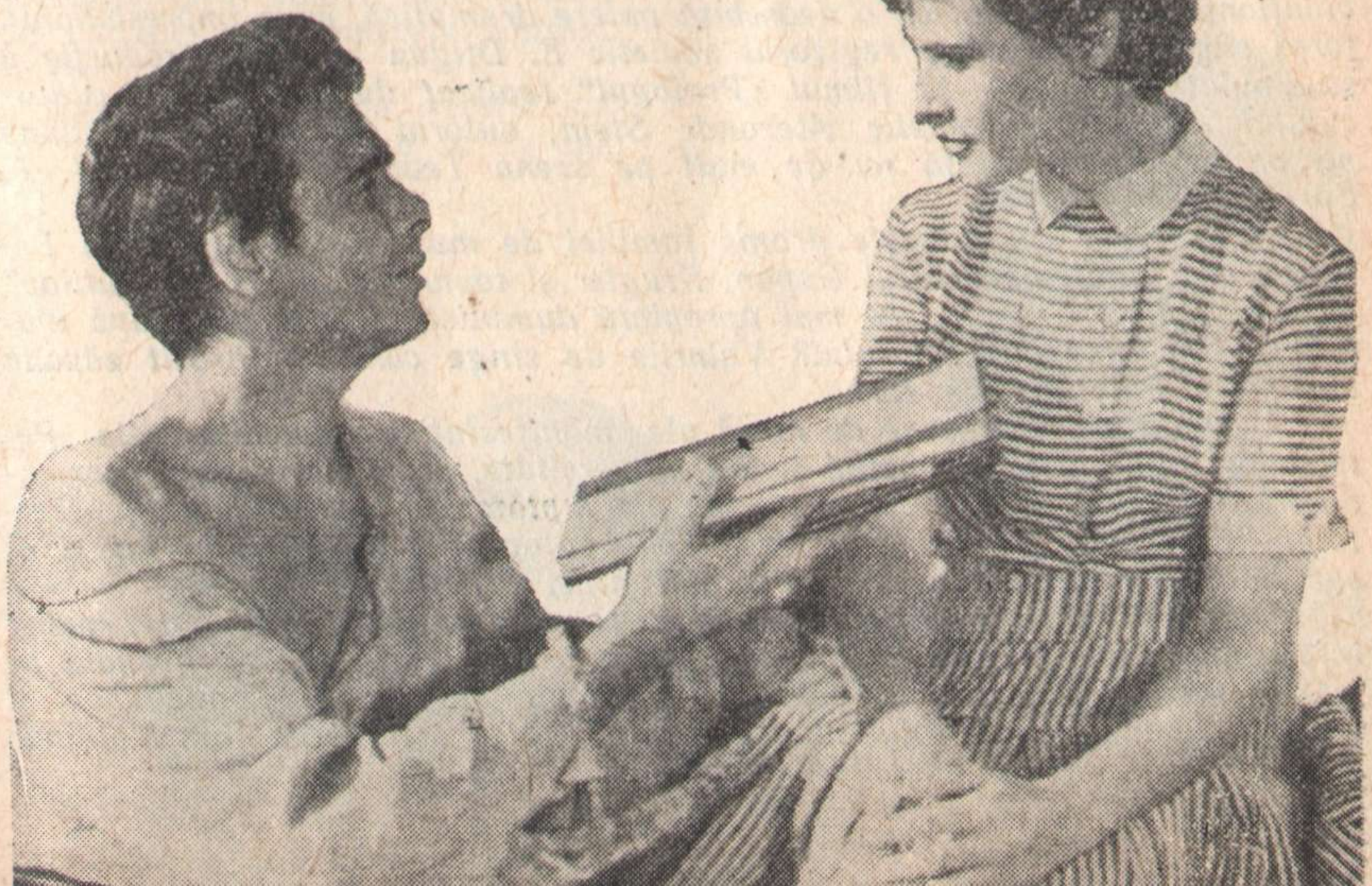

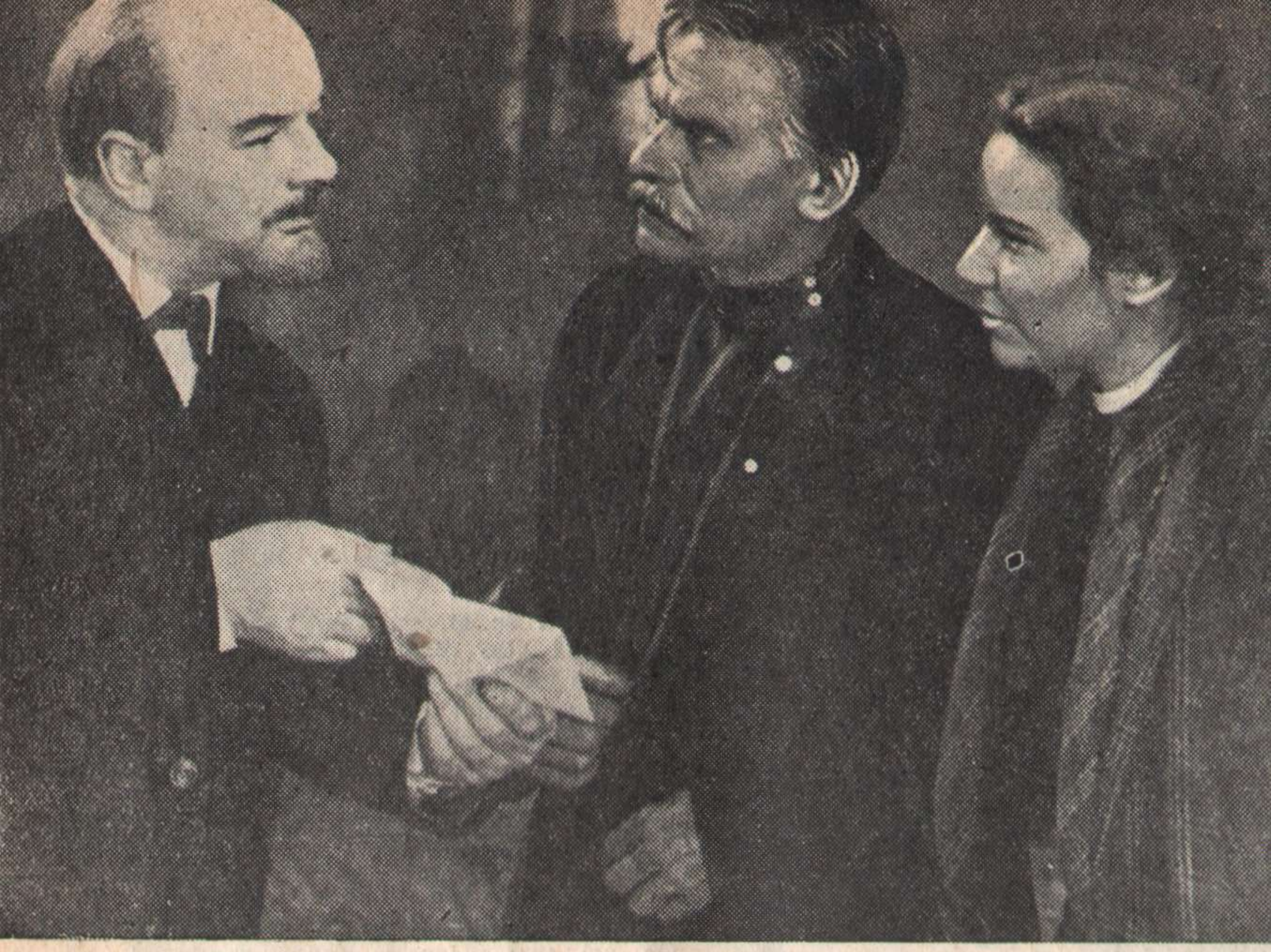

PROLOGUL

Duminica sîngeroasă — 9 ianuarie 1905, zi tragică, zi de doliu, cînd în piaţa Palatului de Iarnă al ţarului au fost împuşcaţi fără milă muncitorii ruşi încolonaţi, veniţi în chip paşnic să ceară apărare împotriva asupririi industriaşilor şi negustorilor...

Acest episod desprins din realitatea sumbră a evenimentelor prerevoluţionare este evocat cu o deosebită putere dramatică, cu o impresionantă forţă sugestivă de către regizorul sovietic E. Dţigan în noua producţie a studioului „Mosfilm", în filmul „Prologul" realizat după scenariul cunoscutului dramaturg sovietic Alexandr Stein, autorul piesei „O chestiune personală", reprezentată nu de mult pe scena Teatrului Naţional „I. L. Caragiale".

„Prologul" zugrăveşte drama familiei de muncitori Krugler din Petersburg. Sfătuiţi de preotul Gapon, Krugler şi tovarăşii săi de la „Putilov" au luat hotărîrea ca în cea mai apropiată duminică să meargă „după ajutor" la ţar. Răspunsul ţarului? Valurile de sînge care au înroşit zăpada din piaţa Palatului de Iarnă.

Zguduitoarele scene de masă ale manifestaţiei oamenilor din Petersburg mitingurile din uzină şi din universitate, peisajele marelui oraş industrial şi portretele realist conturate ale luptătorilor pentru pîine şi libertate, sînt redate prin noul procedeu cinematografic al ecranului lat şi al sunetului stereofonic, la un remarcabil nivel artistic.

De-a lungul acţiunii filmului apar, convingătoare, emoţionante, realist înfăţişate, chipurile lui V. I. Lenin; Maxim Gorki şi N. K. Krupskaia în interpretarea desăvîrşită a actorilor N. Plotnikov, Pavel Kadocinikov şi Marina Pastuhova. In rolul muncitorului Krugler actorul de film Vladimir Soloviev realizează o adevărată creaţie.

Pătratul 45

Intr-un birou somptuos, undeva într-o țară capitalistă cineva transmite un ordin. Un primejdios spion diversionist se va arunca din avion cu paraşuta, pe teritoriul Uniunii Sovietice. El va trebui să aterizeze în „pătratul 45".

Acest nou film sovietic, scoate în evidență munca şi eroismul paznicilor imenselor bogății forestiere ale statului sovietic. Avioane speciale patrulează ziua şi noaptea deasupra taigalei. Observatori pricepuți au grije să supravegheze uriaşele păduri, să împiedice eventuale incendii. Printre aceştia se află şi tînărul Valentin Volghin. El se adevereşte un ostaş brav, plin de pricepere şi de vigilență în lupta cu dușmanii care violează granițele pașnicei patrii sovietice.

SINHÁ MOÇA

Acțiunea filmului se desfăşoară în Arasune, un sat pierdut printre sutele de sate braziliene. La sfîrşitul secolului trecut, aici ca şi în întreaga țară, sclavii duc o viață de chinuri, de mizerie îngrozitoare.

Totuşi în rîndurile acestor oameni se simte din ce în ce mai mult suflul înnoitor al ideilor de libertate, de emancipare. Lupta începe înverşunată, aprigă, inegală.

In aceste dramatice împrejurări, se înfiripă dragostea între fiica plantatorului Ferreira, Sinhá Moca şi tînărul Rodolfo, unul din conducătorii mişcării de eliberare a negrilor. O dragoste ,puternică, emoționantă, care va învinge...

Părerea despre YVES MONTAND

Prezența în țară a marelui interpret francez de muzică ușoară va prilejui cu siguranță destule comentarii verbale sau tipărite, care vor încerca să redea impresiile puternice produse de arta sa. Dar, pentru că sute de mii de ascultători din Franța și din alte țări și-au format mai de mult asemenea impresii, să furnizăm acum, cîteva din însemnările (de altfel foarte numeroase) care i-au urmărit activitatea de pînă acum.

„Yves Montand înalță cîntecul la înălțimea epocii sale", scria ziarul „l'Humanité". „El îl scoate din cafenele și cabarete, îl aduce afară, în stradă, la aer!"

Iar pentru „Lettres françaises" „Yves este cel care a reușit să transforme balada populară în simfonie".

Dar, pentru că această simfonie necesită o trăire intensă și variată a aspectelor de viață întruchipate, citim tot în „l'Humanité" că „Yves Montand este el însuși acordeonul și cîntărețul ambulant, bufonul și îndrăgostitul, trubadurul și șeful de orchestră al acestui imens cîntec francez..."

In urma vizitei lui Yves Montand în Uniunea Sovietică, Georges Soria scrie în „Nouvelles de Moscou":

„Știam prea bine — încă înainte de a fi început turneul lui Yves Montand în Uniunea Sovietică, că va avea un mare succes. In timpul vizitelor mele la Moscova, mi-a fost dat să măsor popularitatea acestui artist, în care să îmbină în mod atît de fericit daruri atît de diverse ca cel de mare cîntăreț, actor de teatru și cinematograf. De mai bine de un an, întreaga Moscova îi fredonează cîntecele în uzine, în birouri, în sălile cluburilor, în căminele studențești și chiar în ultimele clase ale școlilor... Se putea deci prevedea cu ușurință că Montand va fi primit aici cît se poate de bine. Primirea care i s-a făcut a depășit totuși toate așteptările. Dece?

In ceea ce mă privește, consider că există două motive esențiale, care au determinat triumful lui Yves Montand: Primul constă în descoperirea de către moscoviți a fenomenului pe care-l re-

(Continuare în pag. 23)

De vorbă cu Mîndru Katz

Un recital de pian de două ore, un concert cu orchestră de o jumătate de oră — ce uşor trece acest interval pentru ascultătorul din fotoliu ! Dar publicul nu ştie întotdeauna cîte luni şi poate ani de muncă reprezintă paşnica succesiune de piese pe care solistul ni le oferă rînd pe rînd. Dacă am şti, am fi poate mai darnici în aprecieri şi mai zgîrciţi cu... suplimentele cerute la sfîrşitul concertului, care se transformă uneori într-un al doilea recital.

Este drept că în privinţa aceasta, Mîndru Katz nu se simte nedreptăţit ; aprecierile l-au situat de mult printre interpreţii de frunte ai ţării noastre — iar cît priveşte suplimentele... un pianist care a fost în stare să ofere după concertul nr. 5 de Beethoven, cele „32 de variaţiuni“ ale aceluiaşi compozitor nu are nevoie de cruţare !

In prezent, Mîndru Katz se pregăteşte intens, (fraza aceasta se potriveşte de altfel pentru orice perioadă a activităţii lui !) Il aşteaptă una din cele mai grele încercări prin care poate trece un instrumentist de vîrsta lui : un recital de pian la Paris. Programul : Bach, Haydn, Beethoven, Chopin, Debussy, Enescu, un fel de rezumat al istoriei muzicii pianistice.

— Sînt lucrări din repertoriul recent ? am întrebat noi intimidaţi ?

— Numai în parte ; cele „32 de variaţii de pildă, le-am cîntat pentru prima oară în public în ianuarie. Altele însă firește, le am „în degete“ mai demult, dar aceasta nu înseamnă că severul examen care mă aşteaptă nu impune o revizuire severă şi totală a întregului repertoriu. Mai ales Debussy, care, cîntat la Paris, nu este lipsit de riscuri.

— Prin urmare, munca dvs. de acum este o muncă de... consolidare !

— Intocmai. Ultimul recital de la Bucureşti are tocmai acest scop ; să verifice această consolidare în faţa publicului nostru, înainte de a fi verificată de alţii, mai puţin indulgenţi.

— Cred că nu indulgenţa v-a adus preţuirea publicului romînesc, ci tocmai dimpotrivă !... Aci dialogul s-a întrerupt o clipă pentru că, după cît se pare, complimentele supără întotdeauna pe adevăraţii artişti.

— Dar după Paris ce ne pregătiţi ?, am tentat noi o ultimă întrebare.

După... Am multe planuri. Unele sînt prea vaste pentru a le promite public de pe acum...

— Totuşi...

— O singură promisiune : un concert de Brahms.

HELMUTH PLATTNER

Formaţiile de cameră ale Filarmonicii, în colaborare cu Uniunea Compozitorilor vor da la 18 februarie un concert de muzică romînească de cameră.

● La „Dalles“ va avea loc la 20 februarie, reluarea concertului Bach, dat de Helmuth Plattner (orgă) şi Mihai Constantinescu (vioară).

● Alexandru Teodorescu vioară şi Ion Filionescu pian oferă la 22 februarie un concert de sonate. In program, sonate de Bach, Beethoven, Paul Constantinescu şi Cezar Frank.

Concertul va avea loc tot în sala Dalles.

● La Ateneu, pianistul Mîndru Katz dă la 27 februarie un recital în cadrul căruia va executa bucăţi de Bach, Beethoven, Chopin ,Enescu şi Debussy.

★

Primul din cele 4 concerte în abonament pe care le prezintă Orchestra „Barbu Lăutaru“, a avut loc la 10 februarie. El era intitulat : „Cu orchestra „Barbu Lăutaru“ pe plaiurile ţării noastre“.

Acest concert va fi urmat la 24 februarie, de un program de „Romanţe, cîntece şi jocuri populare romîneşti“ urmînd ca la 10 şi 24 martie, Orchestra „Barbu Lăutaru“ să ofere ultimele două concerte

Orchestra va fi dirijată de Nicu Stoenescu, Ionel Budişteanu şi Victor Predescu.

MARIA LĂTĂREŢU

★

● In cadrul „concertelor lecţie“ F. Davidsohn va vorbi la 16 februarie despre Miaskovski şi Glier inaugurînd astfel un nou ciclu „Figuri de compozitori“.

Cel de al doilea concert lecţie, din cadrul lunii februarie va avea loc la data de 23 ale acestei luni şi se va ocupa de S. Prokofiev, despre care va vorbi Vasile Cristian.

VIAŢA MUZICALĂ A CAPITALEI

● In cursul lunii februarie se va deschide o nouă sală, creeată să adăpostească concertele Studioului Filarmonicii. Concertul inaugural va cuprinde lucrări ale compozitorilor romîni şi se va bucura de concursul solistelor : Ileana Pitca, (harpă), Geta Bălan (soprană) şi a cvartetului Uniunii Compozitorilor, care va executa cvartetul de Wilhelm Berger.

Noua sală a Studioului se află în fosta sală a Institutului de Artă „I. L. Caragiale“ în localul Ateneului.

● *Tot la Studio, la 26 februarie, violoncelistul Dan Florin Mîndrea va oferi un recital, care va fi urmat de recitalul vocal al cîntăreţei Constanţa Cîmpeanu*

● La 15 februarie, în sala Dalles, are loc o seară de muzică veche italiană. In cadrul acestui concert violoncelistul Alfons Capitanovici interpretează o sonată de Vivaldi și una de Benedetto Marcello ; Oboistul Ion Danie cîntă concertul pentru oboi de Corelli, iar Iudith Lazarovici interpretează lieduri de Alabredo, Scarlatti etc.

● In sala Ateneului, va avea loc la 19 februarie, un concert festiv închinat marelui compozitor rus Glinka. Își vor da concursul : Octavian Popa (clarinet), Dan Alexandrescu (fagot) și Ion Filionescu (pian).

Alexandru Rădulescu și Ion Filionescu vor executa o sonată pentru vioară și pian, iar Alexandru Voinescu și Emilia Petrescu Cironeanu vor cînta lieduri ale marelui compozitor.

● Concertele orchestrei simfonice a Filarmonicii, din 23—24 februarie, vor fi dirijate de Mircea Basarab și se vor bucura de concursul organistului Günther Fischinger din R.F.G. Programul va cuprinde concertino pentru coarde de Doru Popovici (primă audiție), concertul de orgă în fa major de Händel, concertul de orgă în do major de Haydn, și simfonia III-a „Scoțiană" de Mendelsohn — Bartholdy.

J. S. BACH

● Luni 25 februarie va avea loc primul concert de muzică corală, care inaugurează ciclul de concerte în abonament, date de corul Filarmonicii. .Acest prim concert va cuprinde „Muzică corală veche".

Programul celui de al doilea concert din acest ciclu va fi alcătuit din „Prime audiții corale" și va avea loc luni 25 martie, iar cel de al treilea. care va avea loc luni 22 aprilie, va avea în program „Romanțe și valsuri corale".

Corul va cînta sub bagheta dirijorilor D. D. Botez și Vasile Pîntea și va fi acompaniat de pianistul Iosef Prunner.

● Sub bagheta dirijorului Henry Selbing din Sibiu orchestra simfonică a Filarmonicii, va executa — la 2—3 martie concertul pentru pian în la major de Lizt — solistă Magda Nicolau și simfonia „Manfred" de Ceaikovski.

Maestrul George Georgescu va dirija concertele Filarmonicii din 9—10 martie, avînd în program oratoriul „Tudor Vladimirescu" de Gh. Dumitrescu.

O.S.T.A. PREZINTĂ, LA SALA DALLES...

„Poftiți la barul Gică"!

„Barul Gică" este un local destul de original ; nu se servește nici băutură, nici mîncare și nici măcar un parchet de dans. Se servesc în schimb numeroase dansuri vechi și noi, pentru a căror succes sînt gata să depună mărturie Edmond Deda și Malagamba. Se mai servesc cîntece, cuplete, scene de nuntă și operete în versiune nouă... Iar printre ospătari mai figurează Gică Petrescu și Virginica Romanovski.

E de ajuns pentru a-l vizita ? Sau poate că pentru mai multă siguranță aveți nevoe de un prospect ? Să vi-l oferim !

Mai întîi veți auzi o poetică descriere a celei mai ideale soții, pe care Gică Petrescu a botezat-o suav : Tanțo... Veți afla apoi că... „Drumurile mele duc la tine"... (pentru a evita confuzia cu autorul acestor rînduri, precizez că e vorba tot de Gică Petrescu !) Veți fi informați mai tîrziu prin Roxana Matei și Paula Delci despre tot ceea ce se poate întîmpla unui „Mambo", atunci cînd devine prea popular. Iar pentru cei care cred că ritmul e lipsit de farmec poetic, Malagamba le va oferi : o îndelungă demonstrație, de loc lipsită de interes. Veți putea afla apoi cîte ceva despre interpreții noștri și despre felul cum obișnuiesc să-și spună cîntecele (Virginica Romanovski va fi exceptată pentru că ea interpretează cupletul). Cîteva minute de... bîrfe pe socoteala publicului vor fi menite să pregătească pe acelea pe care publicul le va adresa actorilor după sfîrșitul spectacolului. Un „terțet minune" vă va prezenta niște vestiți... debutanți ai scenei noastre de estradă. Pentru ca în sfîrșit să mai aflați cîte ceva din istoria Văduvei Vesele și a celui mai măreț june prim de operetă...

Atîtea lucruri de la atît de puțini interpreți ?... Tocmai aceasta este surpriza pe care vi-a pregătit-o după o îndelungată muncă artistică Gică Petrescu. Va fi rînd pe rînd cîntăreț, cupletist, actor, autor și... ospătar. Pentru că nu uitați toate acestea vă vor fi servite în noul concert organizat de O.S.T.A. — „La barul Gică".

La acest concert-spectacol îşi mai dau concursul: Sergiu Malagamba, Edmond Deda, Cezarina Moldoveanu, Roxana Matei, Paula Delci, Virginia Mărgineanu, Mircea Popovici, Igor Felea şi Carol Heikns. Regia : B. Fălticineanu şi Hary Harwey.

Virginica Romanovski
şi
Gică Petrescu, la repetiţie

Continuare din pag. 18.

prezintă apariţia acestui artist pe o scenă, ori care ar fi ea. Moscoviţii cunoşteau vocea lui Montand, acea voce uşoară de bariton, cu inflexiuni atît de calde. Dar, ceea ce nu cunoşteau şi ceea ce a îndoit admiraţia lor pentru el este prezenţa lui pe scenă care relevă — în acelaşi timp — calităţile de mim şi simplicitatea evoluţiilor sale de dansator. Intr-un cuvînt, Montand a fost o surpriză pentru moscoviţi deoarece în locul simplului cîntăreţ aşteptat, s-au trezit deodată în faţa unui om care, trecînd de la duioşie la comic, de la dragoste la mînie, se exprimă pe de-asupra într-un limbaj care-şi trage izvoarele din celelalte elemente scenice: dansul şi mimica. Această sinteză pe care numai puţini artişti izbutesc s-o realizeze într-un singur spectacol este secretul triumfului lui Montand".

Şi iată ce spune însuşi „Yves" despre importanţa interpretării personajelor sale: „...nu trebuie să joci un personaj, ci să devii tu însuţi acela"... E posibil oare acest lucru? Cum poţi rămîne mereu apropiat de năzuinţele şi dorul oamenilor, să fii iubit şi înţeles de ei? Secretul acesta simplu ni-l mărturiseşte tot Yves Montand, într-unul din interviurile sale tipărite: „...ca şi toate artele, ca şi toate meseriile, să nu te desprinzi de mase, să mergi în sensul vieţii, să fii întotdeauna cu faţa către viitor"...

Acestea sînt cîteva din părerile altora şi ale lui însuşi, despre arta interpretării muzicii uşoare. Dar iată şi o altă părere, care îi este deosebit de dragă lui Yves Montand. A fost întrebat odată de un pianist ce preţuieşte mai mult: „Pacea!" — a răspuns el. Fără ***pace, filmele, întîlnirile,*** *schimburile, viaţa nu mai sînt posibile. Fără ea nu mai e posibil nimic"...*

In ziua de 24 februarie 1953, a încetat din viaţă Mihai Popescu artist emerit al R.P.R.

CALENDAR

Mihai Popescu s-a născut la Tîrgovişte la 22 iulie 1909.

A absolvit Conservatorul din Bucureşti, clasa Lucia Sturza-Bulandra, în 1931.

După ce a jucat pe diferite scene particulare: Teatrul „Bulandra Maximilian — Manolescu Storin", „Maria Ventura", „Teatrul Maria Filotti", joacă pe scena Teatrului Naţional din Bucureşti.

Printre numeroa sele piese în care Mihai Popescu a interpretat roluri de seamă se numără: Romeo şi Julieta" „Othello", „M-am născut eri", „Lucrezzia Borgia", „Bălcescu", „Strigoii", „Dama cu camelii", „Iarbă rea" etc.

Artist cu multiple posibilităţi scenice — Achille Popescu *s-a născut la Tg. Jiu la 14 decembrie 1879.*

De mic copil a început să joace teatru în trupa tatălui său. Conservatorul din Bucureşti îl termină în clasa lui C. I. Nottara, relevîndu-se un talent excepţional.

***In 1911 cînd** s-a inaugurat Teatrul „Comedia" a apărut pentru prima oară în faţa publicului bucureştean în „Obraznicul", „Fracul" şi în „Cafeneaua Mică" dovedind o deosebită fineţe şi inteligenţă în interpretare.*

Moare de tînăr la 27 februarie 1916.

Ştiri

● In U.R.S.S., Ministerul Culturii şi Uniunea Scriitorilor au organizat un concurs pentru cele mai bune scenarii cinematografice. Premiul I a revenit lui I. Olchanski pentru scenariul „Casa unde locuiesc", premiul II lui V. Bokov şi B. Yampolski pentru „Vasile Ptaşkin". Tot premiul II a fost acordat unor talentaţi tineri, Kokin — soră şi frate — pentru scenariul unei comedii „Viaţa uşoară a lui Yaşa Toporkov". In curînd va începe turnarea filmelor după aceste scenarii.

● *La teatrul de Operetă din Moscova a fost pusă de curînd în scenă celebra operetă a lui Franz Lehar „Văduva veselă". Interesant este că Vladimir Kandelaki, prim regizor al teatrului, a renunţat la vechiul libret a lui Meilhac şi Halevy, utilizînd un libret scris de Mass şi Tchervinski.*

■ De curînd, Eduardo de Guarnieri, şeful orchestrei simfonice din Sao Paolo (Brazilia) a dirijat două concerte la Moscova, interpretînd lucrări de Beethoven, Wagner, Respighi, de Falla şi Guerra Peixe, compozitor sud-american.

● Sub îngrijirea lui Serghei Yutkevici, cunoscutul cineast sovietic, se pregăteşte la Moscova editarea unei „Istorii a cinematografiei franceze contemporane" care cuprinde studii asupra operei eminenţilor realizatori René Clair, Jean Paul le Chanois, André Cayatte, Marcel Carné, Jacque Feyder precum şi o serie de portrete literare ale lui Jean Gabin, Michel Simon, Françoise Rosay, Michèle Morgan, Simone Signoret etc.

● *In luna ianuarie a început la Londra turnarea filmului „Sfînta Ioana" după piesa lui Bernard Shaw. Rolul Ioanei D'Arc este interpretat de o tînără actriţă Jean Seberg. Din distribuţie mai fac parte Richard Widmark, Anton Walbrook, Barry Jones, Harry Andrews şi Felix Aylmer.*

● *De curînd, la Comedia Franceză Jean Meyer a pus în scenă piesa „Mizerabilii" de Paul Archad, după celebrul roman a lui Victor Hugo.*

■ Apreciatul regizor francez André Cayatte, cunoscut prin realizările sale în domeniul aşa numitelor „filme cu teză" şi prin măiestria folosirii clasicului „alb şi negru", a terminat de curînd turnarea unui film de aventuri în culori: „Ochi pentru ochi", primul de acest gen din cariera sa. Adaptat după romanul unui tînăr scriitor armean, Vaché-Katcha, filmul are ca interpreţi principali pe Folco Lulli şi Curd Jurgens.

● *In Olanda se turnează în regia lui Bert Haanstra un film despre viaţa genialului pictor Rembrandt.*

● *Maria Felix, cunoscută pe ecranele noastre din filmul mexican „Rio Escondido", este interpreta principală a unui film tehnicolor pentru cinemascop, care va fi turnat anul acesta după romanul „Febra se întinde în El Pao" de Henry Castillon.*

■ La Varşovia este în curs de organizare un concurs internaţional al filmului pentru copii. Peste 50 de filme din 15 ţări au şi fost înscrise.

● *De curînd la teatrul „Sarah Bernhardt" din Paris a avut loc premiera piesei „Cezar şi Cleopatra" de Bernard Shaw. Rolurile celor doi eroi principali sînt deţinute de Jean Marais şi Françoise Spira.*

■ Cunoscutul realizator cehoslovac de filme cu marionete, Jiri Trnka, turnează un film de marionete în culori pentru cinemascop, după feeria lui W. Shakespeare: „Visul unei nopţi de vară".

● *La 30 ianuarie a avut loc la Teatrul Mare din Moscova sărbătorirea marei actriţe sovietice Alexandra Jablotchkina, care a împlinit vîrsta de 90 de ani şi 70 de ani de activitate scenică. Unul dintre primii mari admiratori ai ei a fost Alexandru Ostrowski. Marea actriţă a interpretat cu un răsunător succes pe Gogol, Shakespeare, Schiller, Ostrovski, Turgheniev şi Tolstoi, iar Corneiciuk a creat roluri speciale pentru ea. A. Jabotchkina, artistă a poporului, continuă să joace.*

Născut la 3 februarie 1809 la Hamburg, Mendelsohn este unul dintre cei mai reprezentativi compoztiori ai romantismului muzical din prima jumătate a secolului trecut.

In scurta sa viaţă — a murit la 38 de ani — Mendelsohn a compus un mare număr de lucrări, dintre care cele mai multe fac parte din capodoperele repertoriului muzical universal.

Printre acestea se numără două oratorii, cinci simfonii, şapte cvartete, un octet, sonate, coruri, liduri, două concerte pentru pian şi orchestră precum şi celebrul concert pentru vioară şi orchestră.

Genialul compozitor Frederic Chopin s-a născut în anul 1810 la 22 februarie, în satul Zelazowa Wola, în apropierea Varşoviei.

Chopin şi-a desăvîrşit educaţia muzicală la Conservatorul din Varşovia, ca elev al compozitorului Elsner, frecventînd în acelaşi timp clasa de pian. La 20 ani el era un desăvîrşit virtuoz al acestui instrument, pentru care a scris marea majoritate a lucrărilor sale.

In anul 1830, se stabileşte în Franţa, la Paris.

Aci va crea Chopin cea mai mare parte a operei sale, cucerind mari succese ca pianist şi compozitor.

Cele mai importante opere ale sale

CALENDAR

sînt: două concerte pentru pian şi orchestră, două sonate, 4 balade şi un lung şir de studii, preludii, poloneze, mazurci, valsuri etc.

POȘTA REDACȚIEI

Tov. Parfenie N.-Orașul Stalin. Vă mulțumim pentru urări. Dacă ați observat, noi urmărim cu consecvență manifestările de muzică ușoară, pe măsură ce ele se produc. In privința adreselor artiștilor de cinematograf adresativă revistei „Film“ — București. Casa Scînteii. Interesul Dvs., pentru cîntăreții de muzică ușoară e lesne de înțeles... dar vă dați seama că ar trebui să redactăm pentru dvs., un număr special... cel puțin. Cu răbdare și perseverență, veți afla aceste date... citindu-ne pe măsura apariției.

„Un grup de cititori“. Cunoașteți povestea omului care-și construia o sobă și era nevoit, datorită sfaturilor numeroase și contradictorii, să-i tot mute ușița? Cam așa ar trebui să facem și noi. Negăsind procedeul prea rațional, vă rugăm să aveți răbdare. De Dan Iordăchescu, ne-am ocupat în nr. 7... Urmarea în numerele viitoare!

Tov. Demion Cornelia-Arad. Ne pare nespus de rău că nu vă putem satisface dorința, dar de difuzarea „Scenei și Ecranului“ se ocupă exclusiv Oficiul de Difuzare a Presei, prin oficiile poștale. Vă sugerăm să vă abonați. In felul acesta veți primi regulat toate numerele.

Tov. Diamant Rica-Fălticeni și *Popa Elena-Cluj; Vasile Liliana-Brăila; Almășan Doreta-Ploiești* vom încerca să ținem seama de dorințele dvs.

Tov. Stoican Ștefan-Alexandria. Vă mulțumim pentru frumoasele aprecieri. In măsura posibilităților vom satisface dorințele dvs. Credem că ar fi bine să vă abonați prin oficiul poștal asigurîndu-vă astfel primirea publicației.

Tov. Mirella Nedelcu-București. Trebuie să răspundeți la toate cele 15 fotografii. Vom încerca să vă satisfacem dorințele, dar trebuie să aveți răbdare.

Tov. Stănescu Adrian-Călărași. Vă mulțumim pentru urări și aprecieri. Pentru numerele care vă lipsesc, adresați-vă oficiului poștal, singurul în măsură să vă satisfacă.

Paula și Fanchette. Trimițîndu-ne adresa exactă, vă vom răspunde direct.

Tov. Oana Paul-Cîmpulung Muscel. Vom încerca să-ți fim pe plac. In ceea ce privește celelalte întrebări... îți poate răspunde Oficiul local de Difuzare a Presei.

Tov. Ionescu Marilena-Constanța. Vei găsi răspunsul citind cu atenție... Poșta Redacției din acest număr.

Tov. C. Brâncoveanu-București. Cu tot regretul, articolul cerut de dvs., nu intră în sfera preocupărilor noastre.

Tov. Gina Cîrstocea-Sebeș. Ne bucură cuvintele Dvs. Ne pare rău, dar vă dați seama că ne-ar trebui un serviciu special și o adevărată magazie de fotografii. In privința lui N. Herlea, încercați să scrieți direct pe adresa „Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.“-București.

Tov. Oprea Lică — com. Brănești — Raionul Brănești. Sabal Alice — București — Loco; Marcu Leon, Bacău, Lucica Ignat-Predeal. Conform regulamentului „Concursului nostru" publicat în nr. 7 al publicației noastre, răspunsurile trebuiesc trimise global — toate de odată — cel tîrziu 10 zile după apariția n-rului 4/1957, adică numai după apariția celor 15 fotografii care formează obiectul chestionarului.

Răspunsurile parțiale, trimise înainte de încheierea concursului, nu pot fi luate în considerare.

Pentru numerele vechi, adresați-vă oficiului poștal din localitate.

Tov. Hagiajal Ileana-Ploiești; Anca Popovici-Iași; Tov. Maftei Maria-Paulina 12; Gina Teodorescu-Iași; Tov. Oancea Valeriu-com. Urlați, R. Cîmpina, Reg. Ploiești; Ana Antonia Mărgineanu-București; Vasile Liliana-Brăila; Măgureanu Hedy-Cluj; Radu Ioan-Cluj; Aionesei Silvia și Lebonton Eugenia-Iași; Fleșeriu Dorina-Cluj; Zezeanu Mircea-București; Munteanu Mircea-Lugoj. Vă rugăm să adresați aceste întrebări revistei: „Film", Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii" — aceasta fiind în măsură să vă satisfacă.

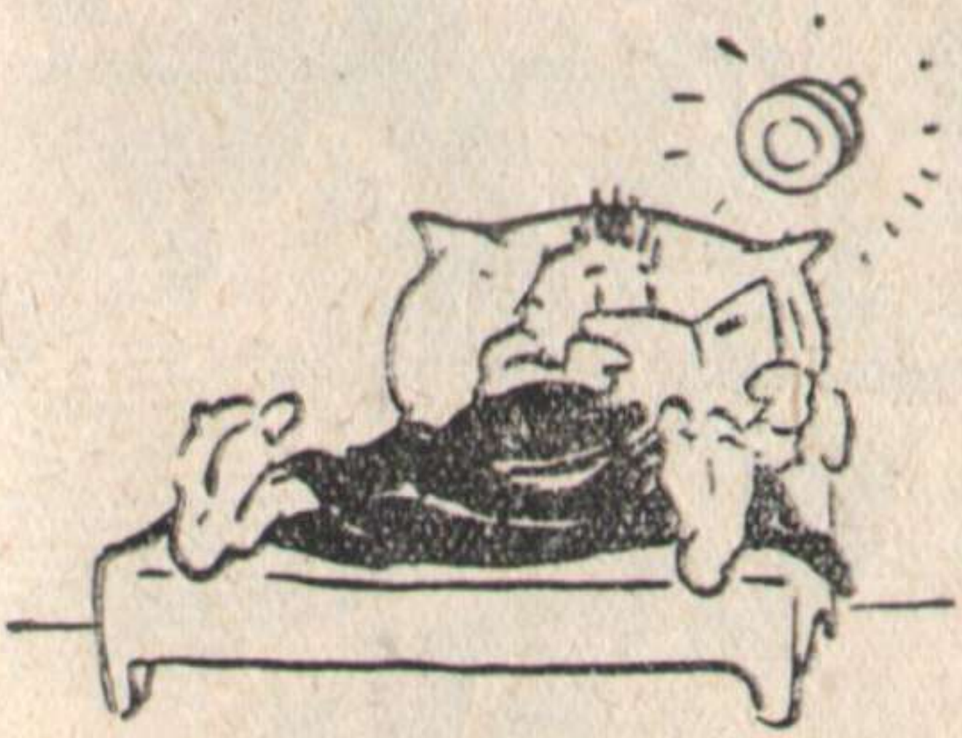

Tov. Ionescu Emilia și Gargarian Emilia — Str. Ing. Zablonski 56. Vă mulțumim pentru interesul pe care ni-l acordați. Ne vom strădui să ținem seama de sugestiile Dvs. In privința adreselor care vă interesează, vedeți răspunsul dat mai sus.

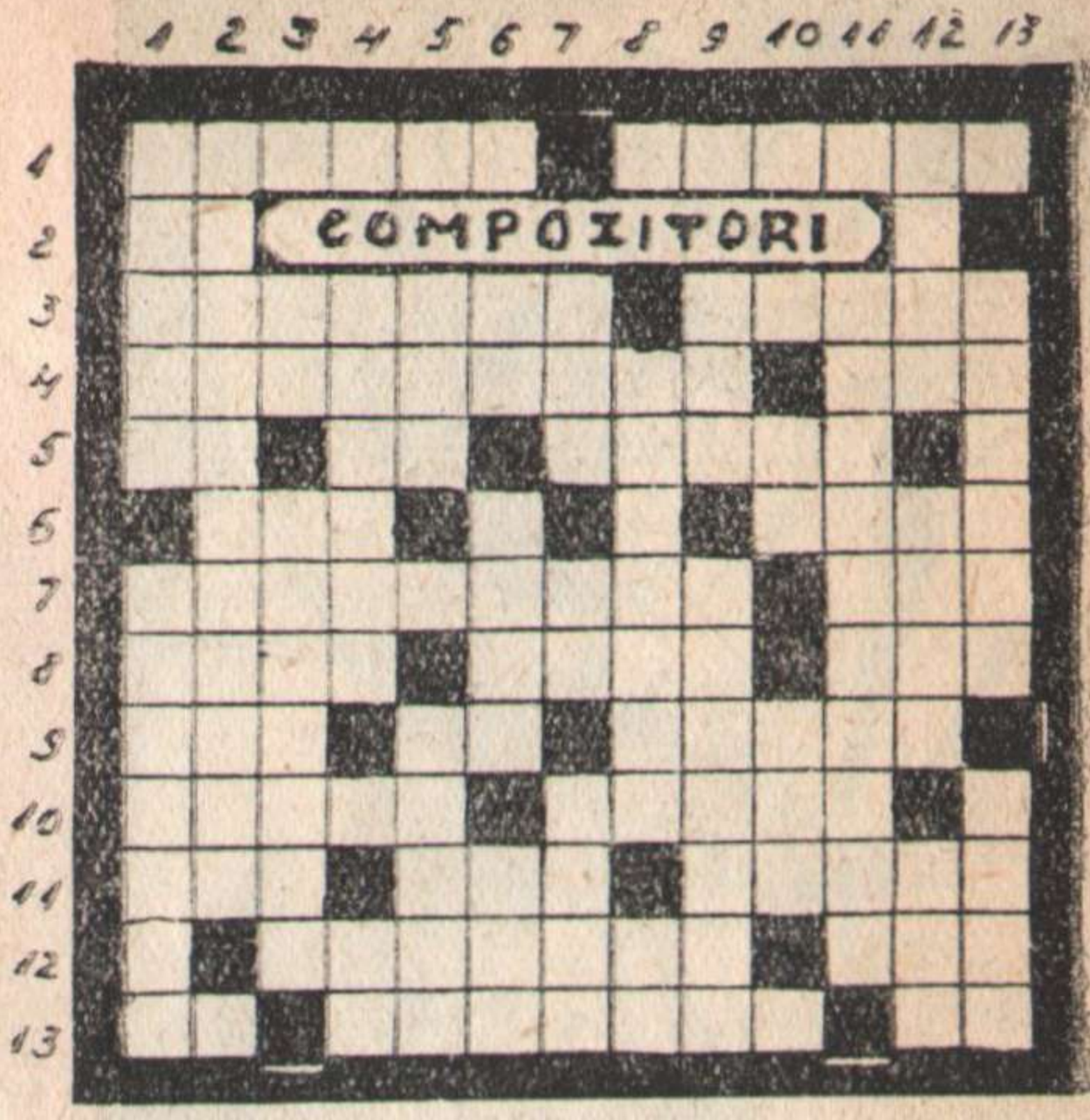

ORIZONTAL : 1. Părintele muzicii ruse; celebru muzician romin. 2. Notă muz. 3. Compozitor romîn de muzică ușoară ; autorul operei „Boccacio". 4. Comp. romîn, autorul piesei „Idilă" ; Țara... (neart.) 5. Gruia Călin ; rele ! Dirijor romîn. 6. Fir ; Eleonora... 7. Autorul valsului „Valurile Dunării" ; legendă.. 8. Vast ; suport ; muzician italian. 9. Voce ; tremur ! ; Maurice... 10. Autorul baletului „Macul Roșu" ; mătase. 11... Vidu ; rai egiptean ; purced. 12. Frază muzicală ; numeral (art.) 13 Servește !; compozitor italian de opere ; campion..

VERTICAL : 1. Comp. norvegian ; tablouri. 2. Autorul operei „Paiațe". 3. Interjecție ; muzician italian ; „Scena și ..." (plural) ; nepe ! 15. Notă muzicală ; autorul cîntecului „Ciobănelul". 6. Colla voce ; zgîrcit ; Jeanne d' ... 7. Organizație Internațională ; conifer ; sprijinitor. 8. Manifestare muzicală ; notă muzicală. 9. Arătător (fig.) ; „Capriciu..." de Ceaikovski. 10. Odinioară ; Ludwig. ...Beethoven. 11. Ciprian... 12. „...răsturnată" ; litosfera ; oraș în Italia. 13. Iubitori ai frumosului ; „...de Soare".

Cine este?

10

11

12

Soluția noastră

(Condițiile concursului au fost publicate în nr. 7)

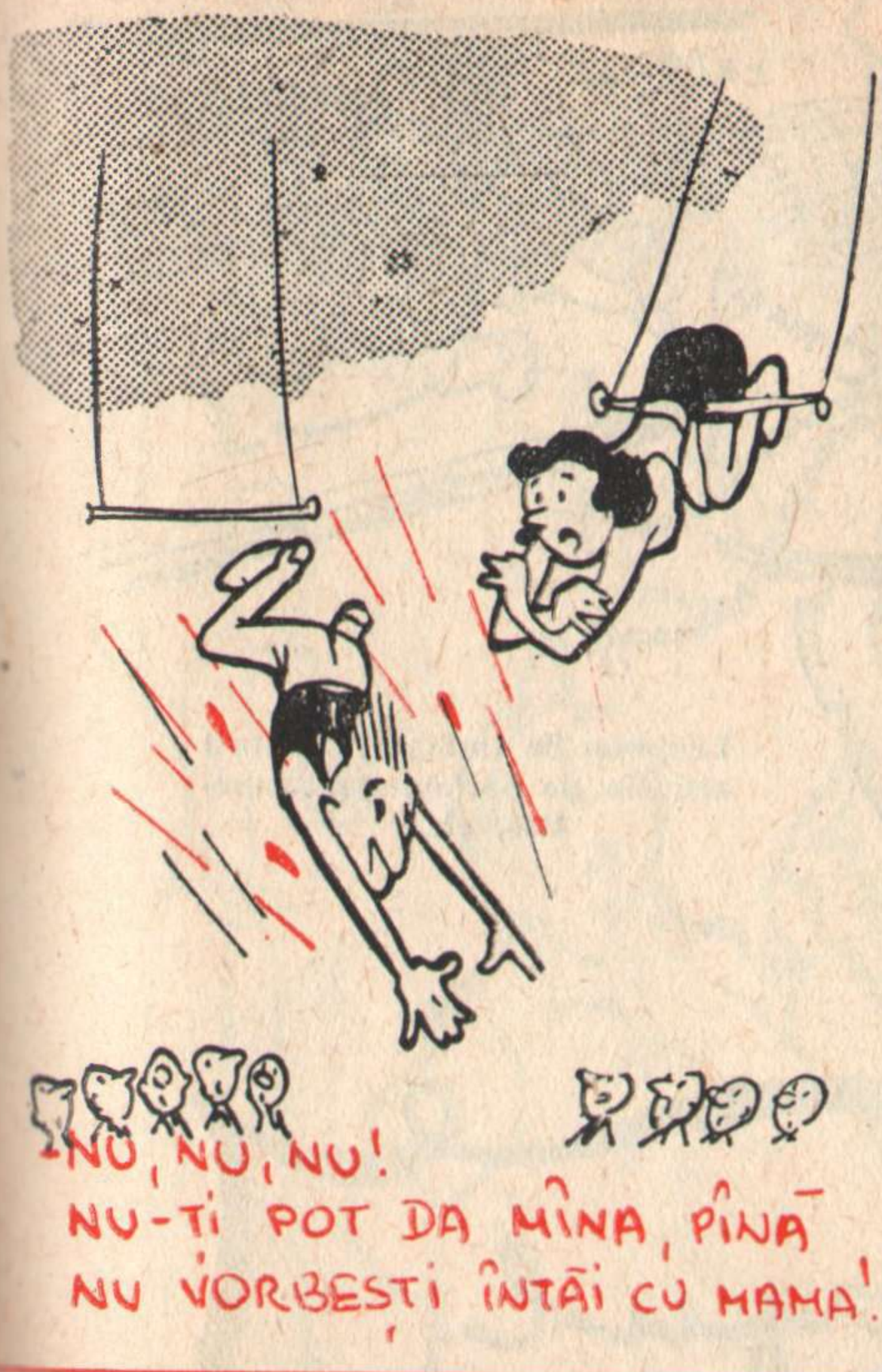
NU, NU, NU!
NU-ȚI POT DA MÎNA, PÎNĂ
NU VORBEȘTI ÎNTÂI CU MAMA!

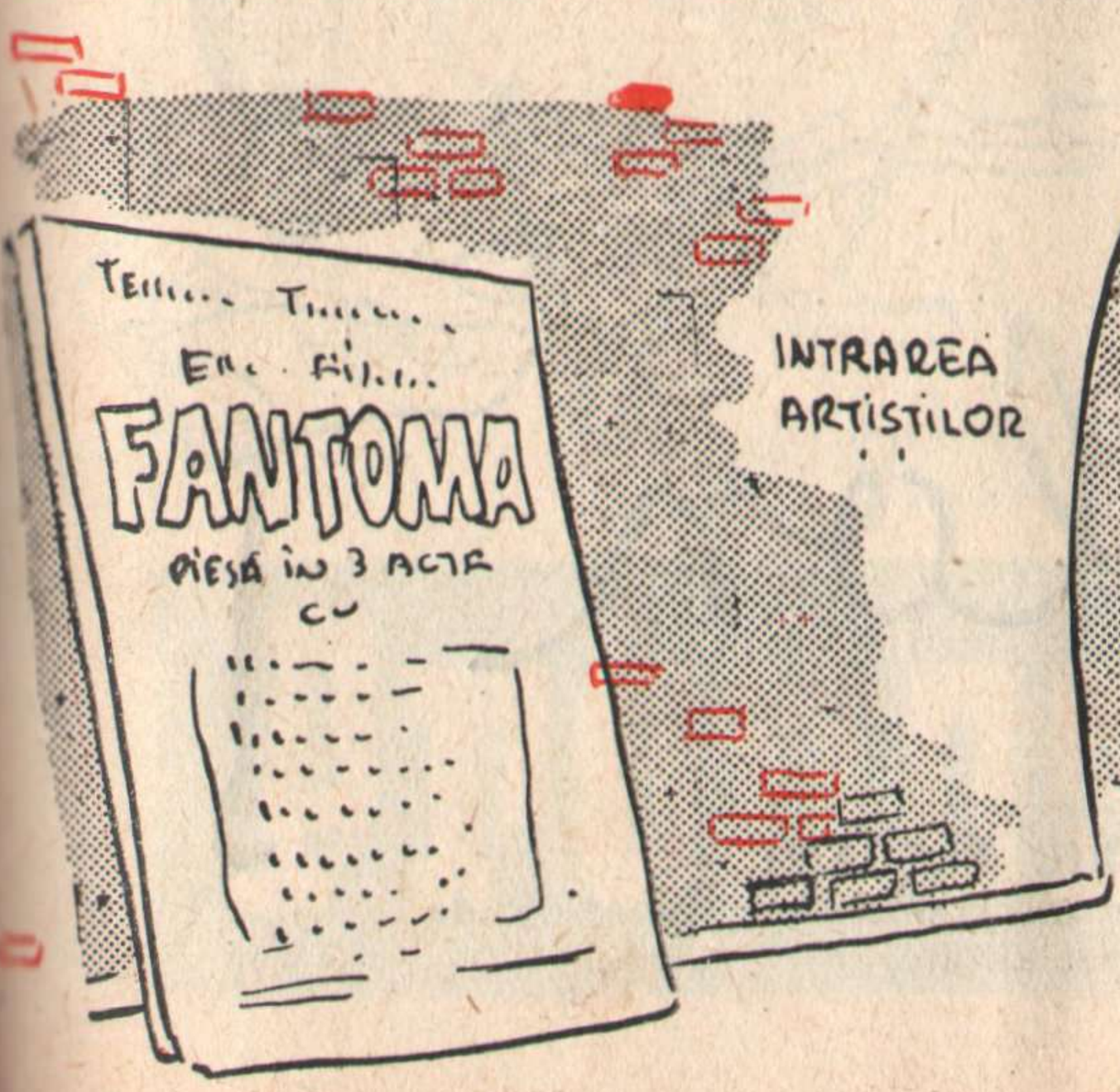
TEII... TII...
EU SÎNT...
FANTOMA
PIESĂ ÎN 3 ACTE
CU
INTRAREA
ARTIȘTILOR

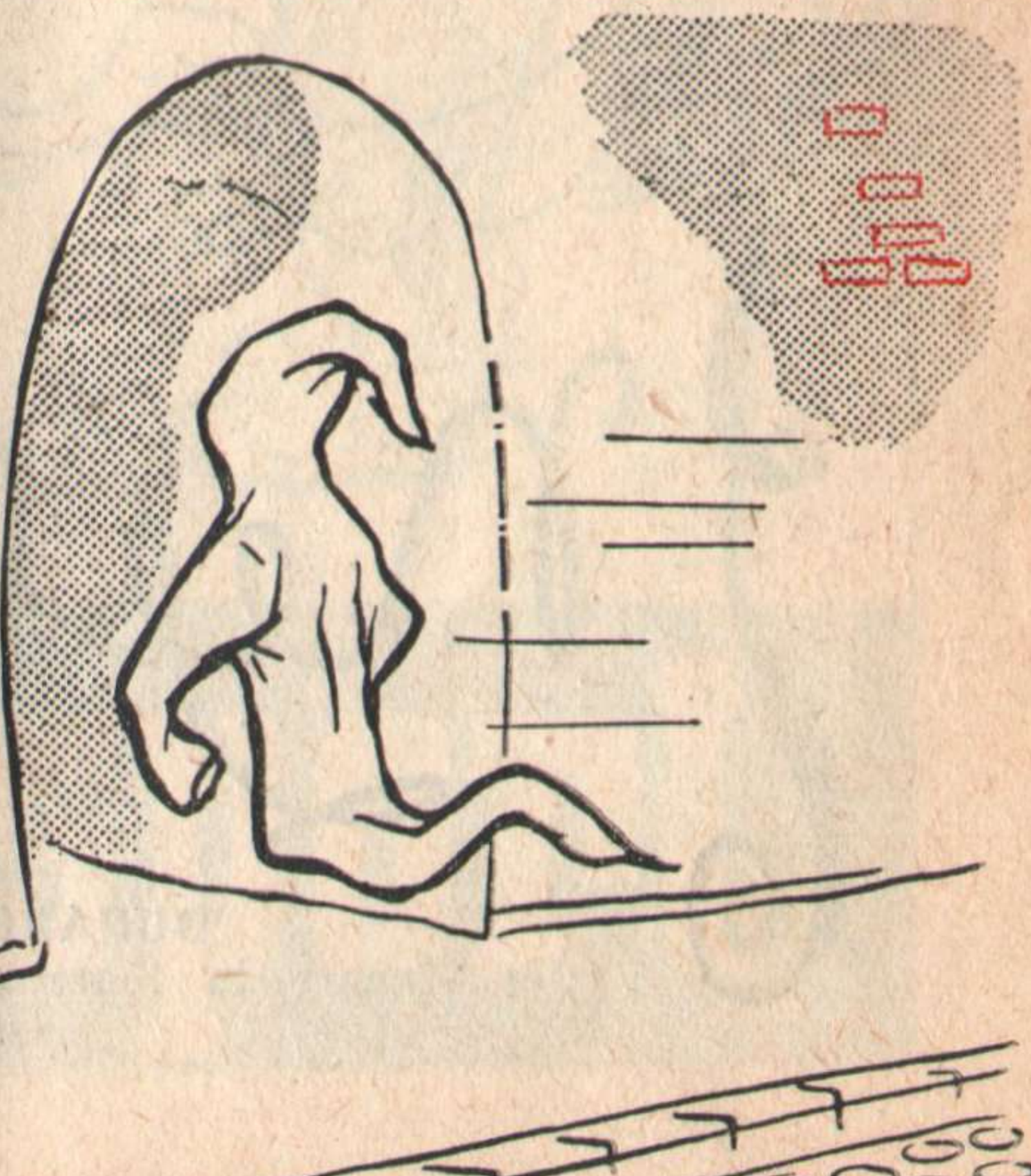

MATTY

Şi dvs. veţi fi mulţumit cumpărînd cadoul preferat în magazinele comerţului de stat.

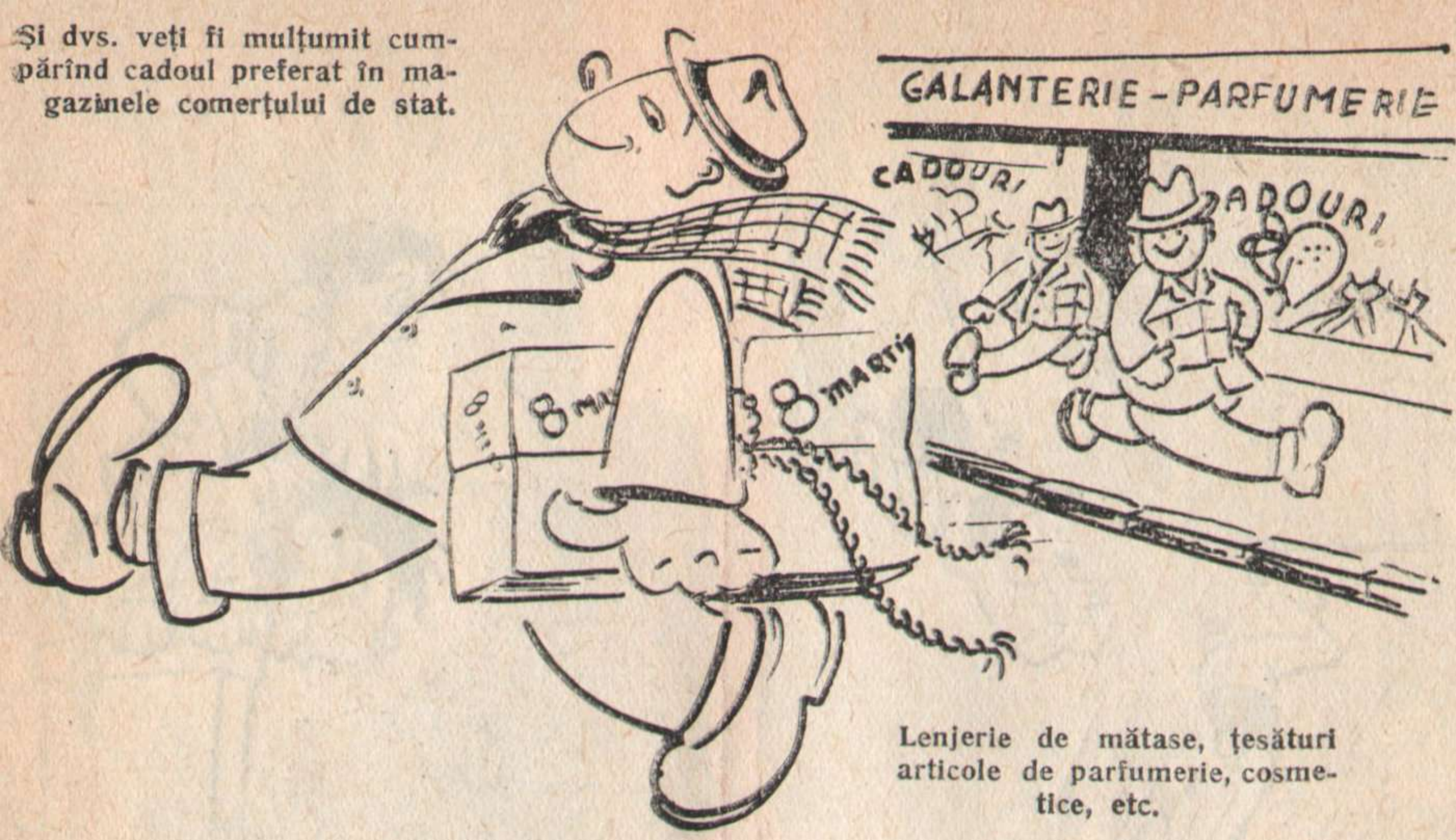

Lenjerie de mătase, ţesături articole de parfumerie, cosmetice, etc.

Ciorapul Nylon

DURABIL ELEGANT

De vînzare la toate magazinele şi raioanele de specialitate.

CU FOCA ASTA ȚÎMBĂREAȚĂ NU VĂD CUM VEI INTERPRETA ROLUL DISPERATULUI ÎN DRAGOSTE SINUCIDERII.

...VĂ ROG SĂ MĂ IERTAȚI, DAR TOCMAI ACUM AM AFLAT CĂ AM O VARIANTĂ CU 12 REZULTATE EXACTE!

Pronosport

TEATRE

Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R., *Bd. 6 Martie nr. 70—72, telefon 3.83.95, int. 8;* Teatrul Naţional I. L. Caragiale — *Sala Comedia, Pasajul Comedia, telefon 4.71.71;* Teatrul Naţional I. L. Caragiale — *Sala Studio. Piaţa Amzei, telefon 5.15.53;* Teatrul Municipal *Sala „Matei Millo" Schitu Măgureanu nr. 1. tel. 4.60.60* Studio Teatrul Municipal *Sala „Filimon Sîrbu", str. Grădina Icoanei, telefon 1.74.50.* Teatrul Municipal *Sala „I. Creangă str. Al. Popov 23;* Teatrul Tineretului, *str. N. Bălcescu nr. 2, tel. 6.04.77;* Teatrul Armatei, *Bd. Magheru nr. 20, tel. 2.90.05;* Teatrul Armatei, *Cal. 13 Septembrie nr. 6, tel. 4,19.05;* Teatrul Muncitoresc C.F.R., *Şos. Giuleşti nr. 8 telefon 6.04.82;* Studioul Actorului de Film *„C. Nottara", Sala Libertatea, Str. Dobrogeanu Gherea nr. 2, telefon 5.07.44; Teatrul Evreiesc de Stat, str. Iuliu Barasch nr. 15, telefon 9.36.71;* Teatrul de Stat de Operetă, *Splaiul Independenţei nr. 1, telefon 3.98.48;* Ansamblul de Estradă, *Sala Calea Victoriei nr. 174, telefon 4.56.61;* Sala Savoi, *Cal. Victoriei nr. 33; Filarmonica de Stat* „George Enescu", *Ateneul R.P.R., telefon 6.00.60;* Studioul Filarmonicii, *Ateneul R.P.R.;* Sala Dalles, *Bd. N. Bălcescu nr. 18;* Teatrul Ţăndărică, *Academiei nr. 18—20;* Sala Orfeu, *telefon 3.25.19; Pasajul Comedia.*

CINEMATOGRAFE

PATRIA, Bd. Magheru 12—14, telefon 2.22.25; MAGHERU, Bd. Magheru 29, telefon 3.92.72; REPUBLICA, Bd. Magheru 2, telefon 1.03.72; FILIMON SIRBU, Str. Al. Sahia 76, telefon 2.74.50; V. ALECSANDRI, str. E. Grigorescu 24, telefon 1.81.12; BUCUREŞTI, Bd. 6 Martie nr. 4, telefon 5.61.54; I. C. FRIMU, Bd. 6 Martie nr. 16, telefon 6.29.17; INFRAŢIREA INTRE POPOARE, Bd. Bucureştii Noi nr. 86, telefon 7.31.64; MAXIM GORKI, Cal. Victoriei 48, telefon 6.24.48; TIMPURI NOI, Bd. 6 Martie nr. 18, telefon 5.61.10; ELENA PAVEL, Bd. 6 Martie nr. 14, telefon 5.63.84; LUMINA, Bd. 6 Martie nr. 12, telefon 6.23.35; CENTRAL, Bd. 6 Martie nr. 2, telefon 4.12.24; VICTORIA, Bd. 6 Martie nr. 7, telefon 6.28.79; TINERETULUI, 13 Decembrie 5—7, telefon 3.49.44; AL. POPOV, Calea Griviţei nr. 137, telefon 6.26.10; 8 MARTIE, Str. Buzeşti nr. 9—11, telefon 5.62.79; GRIVIŢA, Piaţa Ilie Pintilie nr. 2, telefon 6.25.39; VASILE ROAITA, Bd. 1 Mai nr. 57, telefon 7.05.47; CULTURAL, Calea Griviţei nr. 196, telefon 7.08.58; UNIREA, Bd. 1 Mai nr. 148, telefon 7.10.21; C. DAVID, Crîngaşi nr. 42, telefon 4.22.28; AL. SAHIA, Calea Văcăreşti nr. 21, telefon 9.49.46; FLACARA, Dudeşti nr. 22; T. VLADIMIRESCU, Calea Dudeşti nr. 97, telefon 9.39.82; ARTA, Cal. Călăraşi nr. 153, telefon 9.31.86; MUNCA, Şos. Mihai Bravu nr. 221, telefon 9.50.97; CARPAŢI, Cal. Dudeşti nr. 169; MIORIŢA, Cal. Moşilor nr. 221, telefon 1.07.49; 23 AUGUST, Bd. Dimitrov nr. 118, telefon 2.32.77; DONCA SIMO, Str. Avrig nr. 1, telefon 1.07.60; GH. COŞBUC, Cal. Rahovei nr. 118, telefon 4.89.88; ILIE PINTILIE, Şos. Colentina nr. 84, telefon 2.88.50; POPULAR, Str. Mătăsari nr. 31, telefon 9.37.43; M. EMINESCU, Str. M. Eminescu nr. 127, telefon 1.48.36; 1 MAI, Ştefan cel Mare nr. 34, telefon 1.30.36; VOLGA, Ilie Pintilie nr. 61, telefon 1.91.26; 8 MAI, Str. Lizeanu nr. 21, telefon 2.06.88; LIBERTAŢII, Str. 11 Iunie nr. 75, telefon 5.07.37; N. BALCESCU, Cal. Rahovei nr. 151, telefon 4.57.90; OLGA BANCIC, Cal. 13 Septembrie nr. 196, telefon 6.15.14; AUREL VLAICU, Şos. Cotroceni nr. 9, telefon 6.13.04.

Redacţia şi Administraţia: Str. Elie Radu, 5 — Tel. 3.97.81
EDITURA DE STAT PENTRU IMPRIMATE ŞI PUBLICAŢII

La Circul de Stat

VARIETÉ CONCERT

Consuela şi Gh. Papert în dansul : „Un vis minunat".

COPERTA IV: JULES CAZABAN-IANKE, ION MANTA — CADIR şi ŞTEFAN CIOBOTĂRAŞU-TAKE, ÎN PIESA „TAKE, IANKE ŞI KADÎR"
de VICTOR ION POPA

BIBLIOTECA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÎNE